Ankenævnet for Forsikring

Den 15. marts 2017 blev i sag nr. 89731:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Privatsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har hundeansvarsforsikring i Privatsikring. Han klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for skader, som hunden har forvoldt på klagerens fars briller og tøj tirsdag den 22/3 2016.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, forsikringen ikke dækker skader på ting, der tilhører hundens besidder. Selskabet henviser til, at klagerens far passede hunden og dermed var besidder af denne, da skaden skete.

Af klagerens skadeanmeldelse af 1/4 2016 til selskabet fremgår bl.a.:

Oplysninger om skaden	Skadedato	Klokken
	22/03-16	12

…

Mener du selv du er ansvarlig for skaden? Ja ☐ Nej ☒	Hvorfor? Min hund gjorde det!
Beskriv ansvarsskaden udførligt, også selv om der er optaget rapport. – Gerne på et supplerende bilag	
Min hund sprang op ad en, som var på besøg hos mig. Den besøgende væltede/faldt og tabte sine briller. De blev smadret. Samtidig blev der revet hul på hans jakke over højre lomme.	

…

Er skaden forvoldt af hund? Nej ☐ Ja ☒	Hvem passede hunden, opgiv navn og adresse: Det gjorde jeg selv

Klageren har i klageskemaet af 14/8 2016 til nævnet bl.a. anført:

> **"Sagsfremstilling …**
> Min hund sprang op ad en besøgende. Han faldt og tabte sine briller, som blev smadret - og der blev revet hul på hans jakke over højre lomme.
>
> Skadesanmeldelse indsendt til Privatsikring, som afviser anmeldelsen på baggrund af forkerte oplysninger. De forkerte oplysninger er indhentet telefonisk hos min besøgende (min far, som er en ældre herre). Han blev forvirret over opringningen og ord blev lagt i munden på ham. Resultatet af dette er urigtige oplysninger, som Privatsikring bruger til at afvise min anmeldelse.
>
> Jeg klager til Privatsikring over afgørelsen, som er givet på urigtige oplysninger - og beder dem om ikke at genere min far yderligere. Dårlig forretningsskik at forvirre og genere ældre borgere!
>
> Privatsikring fastholder deres afslag, idet de atter bygger på urigtige oplysninger og ikke tager hensyn til de oplysninger, jeg har givet dem - og at jeg har oplyst om deres fejl.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet? …**
> At få dækning for skaderne, som er beskrevet i min anmeldelse - og at de ikke generer min besøgende yderligere, men stoler på de oplysninger, jeg har givet dem. Jeg har været kunde hos dem i årevis og de har ingen grund til at mistro min fremstilling af hændelsen - og fastholde deres egen urigtige bedømmelsesgrundlag."

Klageren har i mail af 27/6 2016 til selskabet bl.a. oplyst følgende:

> "… Derfor må jeg gentage. Jeg var IKKE på arbejde den pågældende dag. [Klagerens far] passede IKKE min hund. Han kom uanmeldt på besøg og var blot alene med min hund, da jeg var gået på toilettet. Det har jeg forklaret en af jeres folk på Tlf. …"

I brev af 15/9 2016 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.:

> "Forsikringstagers hund har beskadiget forsikringstagers fars briller og jakke, da den sprang op på ham. Sagen vedrører, om forsikringen dækker denne skade.
>
> Vi har afvist dækning med henvisning til, at faren passede hunden og dermed var besidder af hunden, da skaden skete. Der er derfor ikke forsikringsdækning for skaden på farens ting. Forsikringstageren gør derimod gældende, at faren ikke passede hunden og derfor har ret til erstatning.
>
> **Sagsfremstilling**
> Forsikringstager anmeldte den 23. marts 2016 telefonisk, at hans hund havde voldt skade på en anden persons jakke og briller. Vi oplyste, at den skadelidte først skulle forsøge at anmelde det til sin indboforsikring (tingsforsikring), jf. erstatningsansvarslovens § 19, stk. 1. Vi fremsendte også en skadesanmeldelse, som vi bad forsikringstager om at udfylde, hvis skadelidtes egen forsikring ikke dækkede.
>
> Forsikringstager fremsendte herefter en skadesanmeldelse. Heraf fremgik, at forsikringstagers hund var sprunget op af en, som var på besøg hos forsikringstager. Den besøgen-

de væltede/faldt og tabte sine briller, ligesom der blev revet hul på hans jakke. Det var også anført, at forsikringstager selv passede hunden.

Det viste sig efterfølgende, at den skadelidte var forsikringstagers far.

Forsikringstagers far har indboforsikring i Privatsikring. Han anmeldte den 29. marts 2016 telefonisk, at han havde passet sin søns hund, og at hunden havde ødelagt hans briller. Vi afviste ved telefonsamtalen dækning med henvisning til, at forsikringen ikke dækker skade forvoldt af dyr, hvilket vi bekræftede skriftligt samme dag.

Vores skadekonsulent ringede herefter til forsikringstagers far for at spørge til hændelsen. Han fortalte, at hunden var en stor …, som han havde passet. Forespurgt om han altså passede hunden, bekræftede han, at han havde passet hunden hos sønnen i fem timer, mens sønnen havde været på arbejde.

Vores skadekonsulent ringede også til forsikringstager for at spørge til hændelsen. Forsikringstager oplyste nu, at faren havde passet hunden, mens forsikringstager havde været ude. Hans mor og søster havde også været til stede.

Ved brev af 17. maj 2016 til forsikringstager afviste vi dækning under hundeansvarsforsikringen med henvisning til, at forsikringstagers far havde passet hunden, da skaden skete, og at han således var besidder. Forsikringen dækker ikke skade på ting, der tilhører besidderen, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 2 og 3.

Forsikringstager klagede den 13. juni 2016 over afgørelsen, som vi dog fastholdt den 24. juni 2016. Han klagede igen over afgørelsen den 27. juni og igen den 1. juli 2016. Vi fastholdt dog afgørelsen. Sagen er herefter indbragt for ankenævnet.

Vores vurdering af sagen
Foranlediget af klagen har vi gennemgået sagen på ny, men vi finder ikke grundlag for at ændre vores afgørelse.

Såvel forsikringstager som forsikringstagers far har oplyst til os, at faren passede hunden, da skaden skete, og at forsikringstageren ikke var hjemme. Vi har optaget telefonsamtalerne, og lydfilerne er d.d. sendt til ankenævnet.

På baggrund af forsikringstagers og hans fars samstemmende oplysninger har vi lagt til grund, at faren var besidderen af hunden, jf. også forsikringsbetingelsernes punkt 2.

Ansvaret efter hundeloven, som ansvarsforsikringen dækker, påhviler besidderen, og den erstatningsansvarlige og skadelidte er således samme person. Man kan ikke blive erstatningsansvarlig over for sig selv. Endvidere følger det af forsikringsbetingelsernes punkt 3, at forsikringen ikke dækker skade på ting, som tilhører besidderen.

Vi må derfor fastholde vores afgørelse."

Forsikringsbetingelserne indeholder følgende bestemmelser:

"2. Hvilket ansvar er dækket?
Dækningen omfatter forsikringstagerens hund(e) og dækker det erstatningsansvar som i følge hundeloven påhviler besidderen af hunden.

> Besidderen er forsikringstageren og medlemmer af dennes husstand, men også personer, som midlertidigt passer hunden(e). …
> …
> **3. Dækningen omfatter ikke:**
> Skade på besidderens person og på personer tilhørende besidderens husstand. Skade på ting og dyr tilhørende besidderen/forsikringstageren og dennes husstand, samt skade på ting og dyr disse personer har til lån, leje, varetægt eller transport.
>
> Hvis en indtruffen skade er dækket ved anden forsikring, dækker denne forsikring først i anden række."

Nævnet har modtaget lydfiler fremsendt af selskabet vedrørende telefonsamtaler, som selskabets medarbejder har haft med klageren og klagerens far.

Nævnet udtaler:

Klagerens hund forvoldte den 22/3 2016 skader på klagerens fars briller og tøj under dennes besøg på klagerens adresse. Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens far var besidder af hunden på skadetidspunktet. Selskabet har anført, at det ved telefonsamtaler med klageren og klagerens far har fået oplyst, at klagerens far passede hunden i ca. 5 timer, mens klageren ikke var hjemme.

Forsikringen dækker efter forsikringsbetingelserne det erstatningsansvar, som ifølge hundeloven påhviler besidderen af hunden. Dækningen omfatter ikke skader på besidderens egen person eller ting.

Det hedder i hundelovens § 8:

> "Besidderen af en hund er forpligtet til at erstatte den skade, hunden forvolder. Oplyses det, at den skadelidte har medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller helt bortfalde.
>
> Stk. 2. Det påhviler besidderen af en hund at holde den ansvarsforsikret. Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter stk. 1 …
>
> Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren fastsætter efter forhandling med Forsikring & Pension nærmere regler til gennemførelse af bestemmelserne i stk. 2."

Det hedder i bekendtgørelse nr. 435 af 25. september 1984 – der er udstedt med hjemmel i hundelovens § 8, stk. 3 – blandt andet:

> "§ 3
> Selskabet skal tegne forsikringen således, at ethvert erstatningsansvar i forhold til tredjemand påhviler selskabet, …"

Et flertal udtaler:

Flertallet finder, at selskabet ikke har bevist, at klagerens far på skadetidspunktet var besidder af hunden i henhold til hundelovens § 8, stk. 1.

Flertallet har blandt andet lagt vægt på, at klagerens far efter det oplyste kun skulle passe hunden i et kortere tidsrum på ca. 5 timer, og at pasningen skulle ske i eller ved klagerens bolig.

Flertallet finder, at selskabet heller ikke har bevist, at skaden er sket i forbindelse med sådanne omstændigheder, som må føre til, at skadelidtes ret til erstatning er bortfaldet som følge af skadelidtes egen skyld eller accept af risiko for skade som den omhandlede.

Flertallet finder herefter, at selskabet skal anerkende at yde forsikringsdækning over hundeansvarsforsikringen for skaderne på klagerens fars briller og tøj.

Et mindretal udtaler:

Efter en gennemgang af sagen finder mindretallet ikke at kunne kritisere, at selskabet har lagt de oplysninger om hændelsesforløbet, som klageren og klagerens far gav i telefonsamtaler med selskabets medarbejder, til grund for deres afgørelse.

Mindretallet finder herefter, at klagerens far på skadetidspunktet var besidder af hunden i henhold til hundelovens § 8, stk. 1, da skaden skete, mens klagerens far midlertidigt passede klagerens hund på klagerens adresse i 5 timer, mens klageren ikke selv var hjemme.

Klageren har således ikke efter hundeloven noget retligt ansvar for den omhandlede skade, hvorfor mindretallet ikke kan pålægge selskabet at anerkende erstatningspligten over for skadelidte.

6. 89731

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Privatsikring, skal yde forsikringsdækning for skader på klagerens fars briller og tøj, som er forvoldt af klagerens hund den 22/3 2016. Erstatningen skal forrentes i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Klagegebyret tilbagebetales.

Peter Thønnings